

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Εἰς τὸ ἀγγλικὸν περιοδικὸν Catholic World ὁ αἰδέσιμος κ. Brady δημοσιεύει ἄρθρον διὰ τοῦ ὁποίου κατακρίνει τὴν ἐπικρατοῦσαν διάστασιν μεταξύ ἐκκλησίας καὶ ἐπιστήμης, ὑποστηρίζει δ' εὐγλωττῶς ὅτι ὁ ἐκκλησιαστικὸς συγγραφεὺς καὶ ὁ ἱεροκῆρυξ τῆς σήμερον, οἵτινες θὰ ἤρουντο τὰς μεγάλας ἀληθείας τῆς θετικῆς ἐπιστήμης, θὰ ἐκινδύνεον νὰ ἴδωσι τοὺς λόγους τῶν γανομένων εἰς μάτην. Συμπεραίνει δὲ ὅτι ἵνα περισθῶσι τὰ ἐρεῖπια τῆς Ἀγίας Γραφῆς, πρέπει νὰ ζητήσῃσι στήριγμα εἰς τὴν ἐπιστήμην.

*

Ὁ γνωστὸς κριτικὸς Weiss δημοσιεύει εἰς τὴν Kritische Revue aus Oesterreich τῆς 15 Αὐγ. ἄρθρον περὶ τοῦ μεγάλου Οὐγγρου συγγραφέως Γιόκαϊ ἐπὶ τῇ δημοσιεύσει τοῦ νεωτάτου μυθιστορήματος αὐτοῦ « Ἡ γυνὴ μὲ τὸς βαθεῖς ὀφθαλμούς », ἱστορικῆς ὑποθέσεως, τὸ ὁποῖον ἡ Οὐγγρικὴ Ἀκαδημία ἔκρινεν ἄξιον βραβείου 1000 φλωρινίων. Ἡ πράξις αὕτη ἐθεωρήθη ὡς ἀπρεπὴς ἀστεϊότης, καθόσον ἡ Ἀκαδημία τῆς Πέστης, ἥτις κατὰ τὸ 1844 ἐβράβευσε τὸν « Ἐβραϊοπαῖδα » τοῦ Γιόκαϊ, οὐδεμίαν μὲν προσοχὴν ἔδωκεν ἔκτοτε εἰς τὸ μέγα ἔργον τοῦ περιδόξου συγγραφέως, ἤλθε δὲ μετὰ 48 ἐτῶν ἔνδοξον στάδιον ν' ἀπονείμῃ εἰς αὐτὸν πάλιν ἐνθαυροντικὸν ἄθλον! Ὁ αὐστριακὸς κριτικὸς ἐκφράζων τὸν θαυμασμόν του πρὸς τὸν μέγιστον τῶν Οὐγγρων συγγραφέων, δι' ἐν μόνον κατακρίνει αὐτόν, ὅτι ἐργάζεται μετὰ πολλῆς σπουδῆς καὶ δὲν ἐπιμελεῖται τὸ ὄφρος του. Καὶ ὄντως τὰ ἔργα τοῦ Γιόκαϊ ἀποτελοῦσι 300 ὅλους τόμους!

*

Ἡ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ouida διάσημος ἀγγλὶς συγγραφεὺς δημοσιεύει εἰς τὴν Fortnightly Review σφοδρότατον ἄρθρον κατὰ τῆς στρατιωτικῆς θητείας. Ἀπευθύνεται δὲ ἰδίως ἐναντίον τῶν περὶ στρατοῦ ἰδεῶν, ἃς ὑπεστήριξε πρό τινας ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ Οὐέλσλεϋ. Ἡ ἐπιφανὴς συγγραφεὺς θεωρεῖ τὴν στρατιωτικὴν ζωὴν ὄχι σχολεῖον μορφώσεως ἀλλὰ τούναντίον ἐσχάτης διαφθορᾶς. Καὶ αὕτη ἡ πειθαρχία ἐν τῷ στρατῷ ἔχει τὸ κακόν, ὅτι καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον ὑπόδουλον, ἔτοιμον νὰ κύβητῃ τὴν κεφαλὴν εἰς πᾶσαν προσταγὴν καὶ μετὰ τὴν ἐκ τοῦ στρατοῦ ἀπόλυσιν. Ἐν συμπεράσματι θεωρεῖ ὡς τὸ μεγαλύτερον πρόσκομμα διὰ τὴν πρόσδοον τοῦ πολιτισμοῦ ἐν Εὐρώπῃ τὴν ἐπαθλόγησιν τόσων ἀνδρῶν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

*

Ἀξιανὰ γινώσκα δημοσιεύματα γαλλικῶν περιοδικῶν : « Ἡ ἀλήθεια καὶ αἱ γυναῖκες », ὑπὸ Κ. Λομπρόζου (Revue des Revues, Αὐγ.) — Αἱ θρησκευτικαὶ μελέται τοῦ κ. Boissier, ὑπὸ Th. Froment (Le Correspondant 25 ἰουλ.) — Αἱ διάσημοι νικαοθήκαι ὑπὸ R. Peyre (ὁμ. 10 αὐγ.) — Μία σεβικὴ κωμῳδία (Revue d'art dramatique). — Τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰησοῦ, ὑπὸ Ch. Maurras (Revue Bleue 30 ἰουλ.) — Τὰ πολιτικὰ σοφίσματα τῆς σήμερον, ὑπὸ Ch. Benoist (ὁμ. 13 αὐγ.) — Ἡ πρὸς ἠθικὴν δρᾶσιν ἔνωσις, ὑπὸ P. Desjardins (ὁμ.) — Εἰς στρατιωτικῆς τοῦ Ναπολέοντος Α', ὑπὸ J. Gros (ὁμ.) — Ὁ Ἅγιος Παῦλος καὶ τὰ δικαιώματα τῆς γυναικὸς, ὑπὸ P. Minault (Revue du Christianisme pratique) — Ἡ κριτικὴ τοῦ Bayle, ὑπὸ F. Brunetiere (Revue des deux mondes) — Ἡ Γερμανικὴ ἐνότης ὑπὸ P. Bondois (Re-

vue encyclopedique 1 αὐγ.) — Γλαδστον [μετὰ σεπὰς γελοιογραφιῶν] (ὁμ. 15 αὐγ.) — Ἡ Περσικὴ κοινωνία, ὑπὸ Ahmed-Bey (Nouvelle Revue 1 αὐγ.) — Ὁ μέγας δούξ Κωνσταντῖνος ὡς ποιητῆς, ὑπὸ Kaminski (ὁμ. 15 αὐγ.) — Κριτικὴ μελέτη περὶ τοῦ συγχρόνου μυστικισμοῦ, ὑπὸ Rosenbach (Revue philosophique) — Ἡ ἠθικὴ καὶ ὁ περὶ ὑπάρξεως ἄγων, ὑπὸ S. Exner (Revue Scientifique 30 ἰουλ.) — Αἱ πηγαὶ τοῦ γερμανικοῦ σοσιαλισμοῦ (Revue Socialiste).

*

Ἀγγλικῶν περιοδικῶν :

Βάκων καὶ Σαίξπηρ, ὑπὸ F. Reed (Albemarle) — Ἡ φαντασία εἰς τὰ ὄνειρα, ὑπὸ F. Guenwood (Gontemporary Review) — Ἡ ἱμφολεντζα, ὑπὸ J. Althaus (ὁμ.) — Ἡ προσεγὴς ἐπανάστασις τῆς τακτικῆς καὶ στρατηγικῆς, ὑπὸ H. Elsdale (ὁμ.) — Τὸ θέατρον ἐν μαρσαῶ, ὑπὸ W. Archer (Fortnightly Review) — Σέλλεϋ ὑπὸ F. Adam (ὁμ.) — Τὸ φιλολογικὸν στάδιον, ὑπὸ W. Besant (Forum) — Οἱ Φιλολογικοὶ Παρίσιοι, ὑπὸ Th. Child (Harper's Magazine) — Ὁ ἰταλικὸς στρατὸς ὑπὸ G. Goirand (ὁμ.) — Ἡ ἐκπαίδευσις ἐν Γερμανίᾳ, ὑπὸ Fr. Reutter (Westminster Review).

*

Γερμανικῶν περιοδικῶν :

Τὸ Κάϊρον καὶ τὰ περίχωρά του, ὑπὸ Ph. Lehzen (Aus Allen Welttheilen) — Αἱ τρεῖς ἐποχαὶ τῆς Αἰσθητικῆς, ὑπὸ Dilthey (Deutsche Rundschau).

*

Ἰταλικῶν περιοδικῶν :

Ἡ ἑκατονταετηρίς τοῦ Σέλλεϋ, ὑπὸ E. Nencioni (Nuova Antologia 1 αὐγ.)

*

Στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν περιοδικῶν :

Γυμνασία τῆς Μεσογείου (La Marine française 14 αὐγ.) — Τὸ ἀερόστατον ἐν τῇ στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ (Neue Militärische Blätter).

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικὰ

Ὁ Βαρθελεμῆς Σαντιλαίρ, ὁ γηραιὸς ἐλληνοστῆς καὶ φιλέλληνας, ἀποπεράτωσας ἐσχάτως τὴν ἀπὸ πενήντα ἐτῶν ἀρξαιμένην μετάφρασιν τῶν συγγραμμάτων τοῦ Ἀριστοτέλους, ἐξέδοτο τὸν τελευταῖον τόμον, γενικὸν πῖνακα τῶν περιεχομένων, ἀποτελοῦντα πλουσιώτατον εὐρετήριον τῶν ἀριστοτελικῶν ἔργων.

Ἐν ἡλικίᾳ ἐξήκοντα καὶ ἐξ ἐτῶν ἀπέθανεν ὁ φιλόλογος Ροδόλφος Οὐέστφαλ, ἄλλοτε καθηγητῆς ἐν τοῖς Πανεπιστημίαις τῆς Βρεσλαβίας καὶ τῆς Ἰέννης, γνωστότατος δὲ διὰ τὰ περὶ μουσικῆς καὶ ρυθμικῆς τῶν ἀρχαίων ἐλλήνων λαμπρὰ αὐτοῦ πονήματα, τὴν ἐκδοσιν καὶ ἐρμηνείαν τοῦ περὶ μουσικῆς συντάγματος Ἀριστοξένου τοῦ Ταραντίνου καὶ τὴν τρίτομον « Μεθοδικὴν Γραμματικὴν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης ».